

๑๔๗๑

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ ตุลาคม ๒๔๙๗

พระราชบัญญัติ

ควบคุมการใช้อุจจาระเป็นปุ๋ย (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๔๙๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๙๗

เป็นปีที่ ๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ ตุลาคม ๒๔๙๗

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยควบคุม
การใช้อุจจาระเป็นปุ๋ยให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ควบคุมการใช้อุจจาระเป็นปุ๋ย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ
ควบคุมการใช้อุจจาระเป็นปุ๋ย พุทธศักราช ๒๔๘๐ และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น” ในท้องถิ่นที่ได้ยกฐานะเป็นเทศบาล
แล้ว หมายความว่า เทศบาล ในท้องถิ่นที่ได้ยกฐานะเป็น
สุขาภิบาลแล้ว หมายความว่า สุขาภิบาล ส่วนในท้องถิ่นที่ยัง

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ ตุลาคม ๒๔๕๗

ไม่ได้ยกฐานะเป็นเทศบาลหรือสุขาภิบาล หมายความว่า
ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดได้มอบ
ให้ทำหน้าที่แทน

“พนักงานท้องถิ่น” ในท้องถิ่นที่ได้ยกฐานะเป็นเทศบาล
แล้ว หมายความว่า คณะเทศมนตรี ในท้องถิ่นที่ได้ยกฐานะ
เป็นสุขาภิบาลแล้ว หมายความว่า คณะกรรมการสุขาภิบาล
ส่วนในท้องถิ่นที่ยังไม่ได้ยกฐานะเป็นเทศบาลหรือสุขาภิบาล
หมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอซึ่งผู้ว่าราชการ
จังหวัดได้มอบให้ทำหน้าที่แทน

“พนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า แพทย์ หรือ
เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีหรือเทศบาลหรือสุขาภิบาล แต่งตั้ง
ให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจตราดูแลและรับผิดชอบในการดำเนินการ
สาธารณสุขในจังหวัด หรือท้องถิ่นใดตามบทแห่งพระราช
บัญญัติ

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติ
ควบคุมการใช้จุฬารเป็นปุย พุทธศักราช ๒๔๘๐ และให้
ใช้ความต่อไปนี้แทน

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ ตุลาคม ๒๔๙๗

“มาตรา ๗ เทศบัญญัติหรือข้อบังคับซึ่งเจ้าหน้าท้องถิ่น
ในท้องถิ่นที่ได้ยกฐานะเป็นเทศบาลหรือสุขาภิบาลแล้ว ได้
ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับได้ต่อเมื่อได้
ปฏิบัติตามวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยเทศบาลหรือ
สุขาภิบาลแล้ว

ข้อบังคับซึ่งเจ้าหน้าท้องถิ่นในท้องถิ่นที่ยังไม่ได้ยกฐานะ
เป็นเทศบาลหรือสุขาภิบาลได้ออกตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อ
ได้ปิดไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ว่าการอำเภอแห่งท้องถิ่นนั้นแล้ว
เจ็ดวัน ให้ใช้บังคับได้”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ
เนื่องจากพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๙๕
ได้กำหนดรูปบริหารราชการส่วนท้องถิ่นไว้ ๒ ลักษณะ คือ เทศบาล
และสุขาภิบาล ส่วนระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาคได้แปรเปลี่ยน
ไปจากเดิม โดยมอบอำนาจบริหารให้เป็นของผู้ว่าราชการจังหวัด

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ ตุลาคม ๒๔๕๗

และนายอำเภอ ประการหนึ่ง กับอีกประการหนึ่ง พระราชบัญญัติ
 ดุราภิบาล พ.ศ. ๒๔๕๕ ให้อำนาจแก่ดุราภิบาลตราข้อบังคับ
 ดุราภิบาล เพื่อให้บังคับภายในเขตดุราภิบาลได้ทำนองเดียวกับ
 อำนาจของเทศบาลในการตราเทศบัญญัติ แต่พระราชบัญญัติควบคุม
 การใช้อุจจาระเป็นปุย พุทธศักราช ๒๔๘๐ ไม่ได้ระบุอำนาจให้
 ดุราภิบาลจัดทำได้ดังเทศบาล ฉะนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับพระราช
 บัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๕๕ และให้ดุรา
 ภิบาลมีอำนาจที่จะดำเนินการออกข้อบังคับได้ตามที่พระราชบัญญัติ
 ดุราภิบาล พ.ศ. ๒๔๕๕ ได้ระบุไว้ จึงเป็นการสมควรที่จะแก้ไข
 เพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมการใช้อุจจาระเป็นปุย พุทธศักราช
 ๒๔๘๐ คือไป.